

извѣстіе ми облада сърдцето отъ страхъ. *X. I, 144. Обладамъ* са охвачусь: Между туй Калипса са обладаваше отъ радость за едно так-вози коработрошеніе. *T. 3.*

Облажѣ *м. св.* оскоромлю. **Облажѣ** са оскоромлюсь: „Остави са духовниче! азъ ако да имахъ масло, не быхъ са ни облажилъ“. *Д. Д. 1869 р. 219.*

Облажѣ са *м. св.* воспользуюсь: Литвинскы-ты князове умѣли да си облажаты отъ татарскѣ-тъ неволѣ и отъ раздоры-ты на домашны-ты князове. *Д. Д. 1872 р. 220. (ср. облага).*

Облакъ *с. м.* **Облачина** *собир. (Мак.)* облако, туча. **Облаче** **Облачець** *ум.* Заградила Самовила, Заградила вито кале Ни на небе, ни на земи, загради го въ темень облакъ. *М. 10.* Дѣ си сѣ и тия съ друшки зададѣ, Лю си ду Жнчо приблизи И сѣ облаци зададохъ. *D. S. 6, 47—49.* „Юй ти Боже, мили Боже! А пустни ми сините облаци, Да си скріемъ моята сестра“. *В. 191.* Колкото е по-надалечъ отъ насъ облакъ-тъ, у който си свѣтка и грѣми, толкова по-късно щемъ чюемъ грамотевицѣ-тъ слѣдъ свѣтковицѣ-тъ. *Д. Д. 1869 р. 81.* Не оди, Мено, ноеж за вода По месечина, на облачина!“ *М. 382.* Проколната е Мара отъ калитата, Бре никакъ ванка да не излѣзе, Бре да га види ясното слънце И темната ѳоблачина. *В. 14.* Съгледваше на отъ далечный оризонть нѣкое черничко облаче. *Р. А. 72.* Отъ нѣдѣ облачець са не за-дава. *Зк. 6.*

Обласкамъ *м. св.* польщу: Той ласкаеше страстигѣ ми съ надѣжда да обласкамъ и азъ неговитѣ (*—que je flatterais les siennes*). *T. 191.*

Областенъ *пр.* областной. Областно нарѣчіе. *Бог.*

Область **Обльсть** (*у Рак.*) *с. ж.* страна, область: Наша ѣ обльсть най сиротыця В' двойно робство тяжко тяжими! *Гн. 85.*

Облаченъ *пр.* **Облачно** *нар.* облачный,—но: На 'си-те куки ведрина А на наша-ва облачно. *М. 13.*

Облажѣ *м. св.* облаю: Сичките коприщенци са боѣха отъ нейни-ять „хлапаръ“, който обичаше да облае и сухо и сураво. *З. 113.*

Облѣгнѣ *м. св.* **Облѣгамъ** *м. дл. 1)* прислоню, прислоняю: Главѣ-тъ си облѣгналъ на камѣкъ (*Прислоня голову къ камню*). *Р. 117.* И главѣ-тъ си нѣма на кого да облѣгнѣ. *Р. 22.* 2) возложу, возлагаю: Той сичкы-тъ си работы облѣгнѣ врътъ комиса. *Р. 17.* **Облѣгнѣ** са **Облѣгамъ** са 1) прислонюсь, прислопюсь, прилягу, прилегаю: Тогази рѣшихъ да приношувамъ въ онази стая, дѣто си облѣгнахъ на една възглавница. *X. I, 180.* Той си облѣгаше на облук-атъ (*Прилегалъ онъ на споло*). *Р. 35.* Пайеръ висеше на стѣна-та облѣгнать на пукнатина-та. *Д. Д. 1876 р. 140.* 2) положусь, полагаюсь, опираюсь: